

Warszawa, 5 listopada 2024 r.
KL/571/161/ASW/2024

Pan
Janusz Cichoń
Przewodniczący Komisji Finansów Publicznych
Sejm RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

w nawiązaniu do zaplanowanego w dniu 6 listopada 2024 r. posiedzenia Komisji Finansów Publicznych, podczas którego rozpatrywany będzie rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej (druk sejmowy 741), przesyłam postulaty Konfederacji Lewiatan wraz z propozycją poprawek i ich uzasadnieniem.

W ramach konsultacji społecznych wskazanego projektu wiele ze zgłoszonych uwag i zastrzeżeń przedsiębiorców zostało wyjaśnionych i uwzględnionych, niemniej w naszej ocenie te, które wskazujemy w niniejszym piśmie, są równie istotne. Ich uwzględnienie pozwoli na utrzymanie deklarowanego przez Ministerstwo Finansów podatkowego status quo, a w wielu przypadkach, także uniknięcie licznych sporów organów podatkowych z przedsiębiorcami dotyczących opodatkowania podatkiem od nieruchomości ich majątku, który na gruncie tej ustawy nie powinien zostać opodatkowany.

Z poważaniem

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Uwagi i postulaty do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej.

Uwagi i postulaty do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej.

1. Instalacje zapewniające możliwość użytkowania budynku zgodnie z jego przeznaczeniem.

Propozycja doprecyzowania instalacji zapewniających możliwość użytkowania budynku zgodnie z przeznaczeniem oraz wyłączenia z opodatkowania instalacji technologicznych znajdujących się wewnątrz budynku.

Zaproponowana definicja budynku obejmująca instalacje zapewniające możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem w żaden sposób nie rozstrzygnie sporów dotyczących opodatkowania obiektów znajdujących się wewnątrz budynków.

Z kształtu omawianej normy nie wynika czy instalacjami takimi pozostają wyłącznie sieci przesyłowe i linie elektryczne oraz obiekty podobne? Czy też pod tym terminem kryją się również urządzenia techniczne, niezbędne dla użytkowania budynku lub budowli.

Mając na uwadze powyższy problem natury interpretacyjnej postulujemy doprecyzowanie obecnej definicji poprzez wskazanie zespołu urządzeń wraz z odwołaniem do innych podobnych, o analogicznej dla obiektu funkcjonalności, które wchodziłyby w zakres definicji budynku. W konsekwencji proponujemy, aby wymienić w definicji budynku instalacje zapewniające możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem takie jak: węzły cieplne, rozdzielnie, rozdzielnice i urządzenia do nich podobne. Takie doprecyzowanie definicji uczyni zadość zasadzie określoności przepisów prawa podatkowego, które wydaje się nadrzędnym wymogiem konstytucyjnym dla przepisów podatkowych.

Propozycja zapisu art. 1a ust 1 pkt 1:

„budynek – obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem (takimi jak: węzły cieplne, rozdzielnie, rozdzielnice i urządzenia do nich podobne)...”

2. Obiekty, w którym są lub mogą być gromadzone materiały –załącznik nr 4 poz. 6.

Proponujemy doprecyzowanie załącznika nr 4 do ustawy w taki sposób, aby typowe magazyny, w tym magazyny wysokiego składowania stanowiły budynki, a nie budowle.

Jak zostało wprost wskazane w uzasadnieniu do projektu „w którym gromadzone są...” nie oznacza, iż gromadzenie jest wyłączną funkcją takiego obiektu, a jedynie jedną z kilku (np. w takim obiekcie mogą również zachodzić pewne procesy, np. oczyszczania), co jest ewidentnie sprzeczne z obecnie przyjętą linią orzecniczą sądów administracyjnych,

member of

member of

zgodnie z którą zbiornikiem są obiekty, które przeznaczone są wyłącznie do realizacji celów magazynowych. Tak też wskazał NSA w kluczowej uchwale z dnia 29 września 2021 r., sygn. III FPS 1/21, gdzie wyjaśniono, iż *za zbiornik w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.P.b. należy uznać zatem obiekt budowlany przeznaczony do gromadzenia materiałów sypkich (np. ziarno, cement), występujących w kawałkach (np. węgiel, rudy, kompostowane fragmenty organiczne), albo w postaci ciekłej (np. paliwa) lub gazowej, związany z prowadzeniem działalności gospodarczej podatnika, który nadto (biorąc pod uwagę jego cechy techniczne) nie jest przeznaczony realizacji innych celów*. Zaproponowane zmiany stoją wprost w sprzeczności z aktualnym stanem prawnym, w którym przedmiotem opodatkowania są zbiorniki czy silosy (obiekty o funkcji magazynowej), a nie szeroko pojęte obiekty służące do gromadzenia substancji.

Należy podkreślić, że część „objektów, w których gromadzone są substancje” nie służy wyłącznie magazynowaniu (gromadzeniu sensu stricto), lecz mają one dużo bardziej złożony charakter, czyniący z nich urządzenia techniczne. Obiekty te są wtedy wyposażone w zaawansowaną technologicznie aparaturę i co prawda mają zewnętrzny wygląd przypominający (dla laika) typowe zbiorniki, lecz realizują kluczowe etapy procesu technologicznego (w szczególności zachodzą w nich reakcje chemiczne czy fizykochemiczne). W takim przypadku funkcja magazynowa jest przesunięta na dalszy plan (najczęściej bowiem pewne substancje są pozostawiane w nich na określony czas, aby zeszły z ich udziałem określone procesy) i tym samym powinny być one opodatkowane na zasadach właściwych dla urządzeń technicznych.

W proponowanym obecnie kształcie przepisów, opodatkowaniu podlegać będą praktycznie wszystkie „naczynia”, niezależnie od ich rzeczywistego przeznaczenia czy roli w procesach produkcyjnych i technologicznych. Oznacza to, że nawet obiekty, które głównie pełnią aktywną funkcję w procesie technologicznym, a nie funkcję magazynową czy gromadzenia, zostaną bezwzględnie objęte obowiązkiem podatkowym jako „stuprocentowe” budowle.

Z uwagi na przedstawioną wyżej argumentację, w celu zapewnienia spójności projektowanej ustawy, zachodzi konieczność zmiany brzmienia projektowanej definicji budynku poprzez zastąpienie wyrażenia „z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej” wyrażeniem „z wyłączeniem obiektu, przeznaczonego do gromadzenia materiałów występujących w kawałkach, albo materiałów w postaci ciekłej lub gazowej”.

Propozycja zmiany załącznik nr 4 poz. 6

*„**obiekt przeznaczony do gromadzenia** materiałów występujących w kawałkach, albo materiałów w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego funkcję jest pojemność”*

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Z uwagi na przedstawioną wyżej argumentację, w celu zapewnienia spójności projektowanej ustawy, zachodzi konieczność zmiany brzmienia projektowanej definicji budynku (art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej) poprzez zastąpienie wyrażenia „z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej” wyrażeniem „z wyłączeniem obiektu, **przeznaczonego do gromadzenia** materiałów występujących w kawałkach, albo materiałów w postaci ciekłej lub gazowej”.

3. Urządzenie budowlane

Propozycja doprecyzowania urządzenia budowlanego.

Urządzenie budowlane jest definiowane jako urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Kryterium decydującym o uznaniu danego urządzenia za budowlę są kwestie użytkowe. Jest to zatem pojęcie bardzo szerokie, nieprecyzyjne i subiektywne. Pojęcie „urządzenia zapewniającego możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem” pozostawia w zasadzie nieograniczone możliwości do rozciągania pojęcia budowli na różnego rodzaju urządzenia techniczne, w stosunku do których można arbitralnie uznać, że są potrzebne do tego by obiekt budowlany prawidłowo funkcjonował. Również na gruncie obecnie obowiązujących przepisów pojęcie „urządzenia budowlanego” jest przedmiotem licznych sporów w zakresie podatku od nieruchomości. Powielanie w treści znowelizowanych przepisów UPOL nieprecyzyjnych, niezgodnych ze standardami określoności prawa podatkowego pojęć zaczerpniętych wprost z prawa budowlanego stoi w sprzeczności z celem nowelizacji, jakim jest zapewnienie określoności prawa daninowego.

Ponadto należy wskazać, że użyte w definicji urządzenia budowlanego pojęcia „inne urządzenie techniczne” oznacza wprowadzenie do znowelizowanych przepisów otwartej definicji budowli, która pozwalać będzie na opodatkowanie jako budowla nieokreślonego katalogu urządzeń technicznych. Jest to niezgodne ze standardami konstytucyjnymi stawianymi regulacjom z zakresu prawa podatkowego, na co w swoim orzecznictwie wskazywał Trybunał Konstytucyjny.

Otwartego charakteru definicji budowli nie zmienia przesłanka nakazująca, aby urządzenie techniczne „bezpośrednio zapewniało możliwość użytkowania budynku i budowli zgodnie z przeznaczeniem”. Jest to bowiem pojęcie na tyle nie precyzyjne, że pozwala na arbitralną, w pełni uznaniową ocenę spełnienia przesłanki „bezpośredniego związku użytkowego”.

Konsekwencją takiego ukształtowania definicji budowli będzie możliwość rozciągania zakresu opodatkowania na wysokowartościowe urządzenia techniczne powiązane funkcjonalnie z obiektami budowlanymi, które nie podlegały do tej pory opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. W przypadku zakładów produkcyjnych, których najbardziej

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

wartościową część aktywów stanowią obiekty, które można zaliczyć do kategorii „innych urządzeń technicznych” oznacza to podwyżkę podatku o trudnej do skalkulowania skali.

Wprowadzenie do ustawy podatkowej nowej definicji „urządzenia budowlanego” w zaproponowanej wersji doprowadzi do kontynuacji sporów podatników z organami co do kwalifikacji różnego typu urządzeń technicznych. Szczególne obawy budzi postępowanie się frazą „inne urządzenie techniczne, związane z budynkiem lub budowlą”, które wydaje się zbyt ogólne i nieostre, pomimo zastrzeżenia, że mają to być urządzenia „bezpośrednio zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem”.

Ponadto, powiązanie definicji urządzenia budowlanego z „obiektem, o którym mowa w lit. a i b”, a więc m.in. z elektrownią wiatrową i fotowoltaiczną, sprawi, że obiekty wymienione w lit. b będą mogły być efektywnie opodatkowane również w zakresie ich części technicznych. Stoi to w sprzeczności z frazą „-wyłącznie w zakresie ich części budowlanych” z lit. b. W rezultacie istnieje ryzyko, że podatkowi będą podlegać również np. elementy prądotwórcze turbin wiatrowych czy panele fotowoltaiczne. Ministerstwo Finansów w toku konsultacji publicznych podkreślało, że nie jest intencją, aby obiekty OZE miały być opodatkowane od wszystkich komponentów. Aktualny projekt niweczy to założenie. Jeżeli nie będzie zgody na usunięcie całego elementu urządzeń budowlanych, to należy przynajmniej pominąć odesłanie do „pkt b” w ramach tej definicji.

Propozycja zmiany art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej:

„2c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków związane z budynkiem lub budowlą, o której mowa w lit. a, bezpośrednio zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem”.

4. Urządzenia reklamowe/ tablice reklamowe

Propozycja opodatkowania wyłącznie części budowlanych urządzeń reklamowych/ tablic reklamowych.

Postulujemy o wprowadzenie zapisu, iż w przypadku obiektów wymienionych w poz. 25 załącznika nr 4 za budowlę uznaje się wyłącznie ich część budowlaną bez uwzględnienia zamontowanych na tych obiektach urządzeń elektronicznych.

Postęp technologiczny powoduje, że na obiektach typu wieża, maszt czy urządzenie reklamowe instalowane są różnego rodzaju urządzenia elektroniczne. Są one z reguły bardzo drogie i włączanie ich wartości do wartości budowli oznaczałoby ponoszenie niewspółmiernie wysokich kosztów w zakresie podatku od nieruchomości. Urządzenia elektroniczne np. ekrany/ monitory co do zasady stanowią odrębne urządzenie osobno

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

wykazywane w KŚT, mogą być wymontowywane i umieszczane zarówno na pylonach reklamowych/ tablicach reklamowych, jak również bezpośrednio na ścianach np. w metrze lub w wiatach przystankowych. Stanowią więc odrębne urządzenie, które nie powinno być traktowane jako element budowli. Nie powinny zatem stanowić odrębnego przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości ani powiększać podstawy opodatkowania tym podatkiem, gdyż opodatkowaniu mają podlegać wieże, maszty, tablice/urządzenia reklamowe wolno stojące, trwale związane z gruntem (ekrany natomiast stanowią tzw. obiekt przenośny). Niedopuszczalna i niezamierzona wydaje się być sytuacja, w której ten sam ekran/ monitor w zależności od okoliczności nie będzie opodatkowany podatkiem od nieruchomości (np. w przypadku umieszczenia go w tunelu metra albo na budynku) lub też jego wartość będzie podlegała opodatkowaniu jako element urządzenia reklamowego w przypadku umieszczenia takiego ekranu/ monitora na pylonie.

Propozycja zmiany załącznik nr 4 poz. 25:

„wolno stojące trwale związane z gruntem: wieża, maszt, tablica reklamowa, urządzenie reklamowe, oświetlenie zewnętrzne – bez uwzględnienia zamontowanych na nich urządzeń elektronicznych”

5. Wiaty przystankowe

Propozycja rozszerzenia wyłączeń z obiektów budowlanych o wiaty przystankowe.

Wiaty przystankowe stanowią najczęściej własność podmiotów publicznych/ spółek komunalnych, co czyni ich opodatkowanie bezzasadnym. Jak wynika z uzasadnienia do projektu, zawarcie w ustawie listy wyłączeń z zakresu pojęciowego obiektu budowlanego ma na celu wyłączenie z opodatkowania tzw. obiektów małej architektury, wyeliminowanie wątpliwości w tym zakresie oraz zachowanie status quo w zakresie braku opodatkowania obiektów małej architektury. Mimo braku wymienienia wiat przystankowych w katalogu obiektów małej architektury ustawy prawo budowlane część samorządów uznaje wiaty za obiekty małej architektury w stanowiących tzw. uchwałach krajobrazowych. Co więcej proponowane jest wyłączenie wiat rowerowych czyli obiektów często większych od wiat przystankowych jednocześnie o bardzo zbliżonej konstrukcji. Tym samym w przypadku braku wyłączenia wiat przystankowych mogłoby się okazać, że dwa niemal identyczne obiekty znajdujące się w przestrzeni miejskiej były objęte odmiennymi regulacjami podatkowymi.

Propozycja zmiany art. 2 ust. 1 pkt 2a poprzez dodanie pkt d) jak niżej:

2a) obiekt budowlany – budynek lub budowla, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących:

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

(...)

d) obiekty użytkowe służące obsłudze pasażerów – wiaty przystankowe

6. Definicja robót budowlanych

Propozycja wyłączenia montażu z definicji robót budowlanych.

Dodanie do definicji robót budowlanych prac związanych z montażem umożliwi objęcie opodatkowaniem również przypadków, w których obiekt lub jego części zostały wykonane w innym miejscu niż docelowa lokalizacja. Zaproponowana zmiana, zrywa z zasadą opodatkowania obiektów budowlanych w rozumieniu prawa budowlanego i rozszerza to pojęcie również na obiekty, które nie powstały w procesie budowlanym. Ponadto mając na uwadze, iż pojęcie „wzniesienie w wyniku robót budowlanych” w rozumieniu Prawa budowlanego obejmuje montaż, co wobec braku definicji legalnej montażu potencjalnie umożliwia opodatkowanie zbiorników technicznych/ technologicznych, które wprawdzie powstają w procesie produkcyjnym (niebudowlanym), ale są montowane w budynku podatnika.

Dlatego też, dla bezpieczeństwa prawnego zarówno organów podatkowych, jak i podatników zasadnym jest wyłączenie z definicji robót budowlanych takich prac jak montaż.

Proponujemy następujący zapis art. 1a ust 1 pkt 2b:

„roboty budowlane – prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725 i 834)”

7. Magazyny energii

Propozycja wyłączenia magazynów energii z obiektów należących do budowli.

Istotnym problemem związanym z transformacją energetyczną pozostaje zakwalifikowanie jako przedmiotu opodatkowania magazynów energii. W treści ustawy prawodawca wskazuje, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają między innymi części budowlane przywołanych magazynów energii. Rozwiązanie to, choć wychodzi naprzeciw oczekiwaniom producentów energii cieplnej i elektrycznej, jednak nie zaspokaja w pełni oczekiwań środowiska. Co bowiem w sprawie istotne, magazyny energii cieplnej w swej istocie w znacznym stopniu zostały wzniesione w procesie budowlanym i składają się w rzeczywistości z części budowlanych. Zatem co do zasady, po wprowadzeniu do porządku prawnego zapisów ustawy w brzmieniu przedstawionym do konsultacji – przy

jednoczesnym wyłączeniu z kategorii budynku obiektów, których istotną częścią użytkową pozostaje kubatura – w istocie staną się budowlami opodatkowanymi od wartości. Takie rozwiązanie nie tylko utrudni i tak skomplikowany proces transformacji energetycznej kraju, ale przyczyni się do wzrostu ceny ciepła systemowego. Zatem pozostanie kontr skutecznym, w stosunku do założeń „zielonej zmiany systemu ciepłownictwa w Polsce”. Postulujemy zatem zmianę polegającą na wykreśleniu magazynów ciepła spod opodatkowania.

Propozycja zmiany polegająca na:

wykreśleniu słów: „magazyn energii” z pojęcia budowli, zawartego w art. 1a pkt 2 litera b ustawy oraz w prowadzeniu w pozycji 6 załącznika nr 4 do ustawy uzupełnienia zapisu o treści z wyłączeniem magazynów energii.

8. Elektrownie wodne

Propozycja opodatkowania wyłącznie części budowlanych elektrowni wodnych.

W ramach konsultacji zgłaszana była propozycja poszerzenia brzmienia art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c) UPOŁ o części budowlane elektrowni fotowoltaicznych, biogazowni i **elektrowni wodnych**. W najnowszej wersji projektu w przepisie uwzględniono elektrownie fotowoltaiczne i biogazownie, ale nie ujęto w tym przepisie elektrowni wodnych, co budzi wątpliwości co do zakresu opodatkowania tych obiektów i gwarancji utrzymania status quo. Należy zaznaczyć, że obecnie podatek od nieruchomości płacony jest wyłącznie od wartości części budowlanych elektrowni wodnych, a nie od wartości ich wyposażenia.

Przykład:

Mała elektrownia wodna o mocy 400 kW przy założonej rocznej produkcji 1500 MWh, a aktualnej cenie na rynku – średnio 350,00 zł/MWh. Przychody roczne wynoszą: 518 858,00 zł. Wartość inwestycji 6 880 000,00 zł, w tym wartość części budowlanych tj. budynek elektrowni – 1 500 000,00 zł.

Małe elektrownie wodne są przede wszystkim zlokalizowane na terenach należących do Wód Polskich i obecnie są objęte umowami użytkowania (8,90 zł/m²) i dzierżawy powierzchni (7% w skali rocznych przychodów) oraz ponoszą opłaty za pobór wody (1,24 zł/MWh). Dodatkowo podatek od nieruchomości gruntów od powierzchni budynku oraz 2% od budowli. Aktualnie te opłaty stanowią już 14%.

W momencie objęcia podatkiem wraz z częściami budowlanymi elektrowni wodnych wszystkie podatki wynosiłyby 35%.

Propozycja zmiany w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b) poprzez dodanie słów elektrownia wodna:

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

"elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa, elektrownia fotowoltaiczna i elektrownia wodna, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,".

9. Terminale towarowe

Propozycja utrzymania zwolnienia dla terminali towarowych.

Usunięcie zwolnienia z opodatkowania kolejowych terminali towarowych jest sprzeczne z krajową i unijną polityką klimatyczną i transportową, a także będzie miało negatywny wpływ na rentowność inwestycji w transport intermodalny, multimodalny i kombinowany (zrealizowanych w ostatnich latach, w toku i planowanych), stąd bardziej pożądanym i właściwym działaniem byłoby notyfikowanie istniejącego zwolnienia zamiast jego uchylenie.

Nowe zaproponowane brzmienie art. 7 ust. 1a ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej dotyczy nie wszystkich bocznic kolejowych, infrastruktury kolejowej tylko infrastruktury kolejowej, która wchodzi w skład Obiektu Infrastruktury Usługowej (OIU). Oznacza to, że infrastruktura kolejowa, która nie jest OIU nadal będzie korzystać ze zwolnienia z podatków. Jest to przejaw dyskryminacji podmiotów, które dostosowały się do wymogów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, na bazie których utworzono OIU. Likwidacja zwolnienia z podatku od nieruchomości dla gruntów, budynków i budowli wchodzących w skład obiektu infrastruktury usługowej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, budzi również kontrowersje z uwagi na regułę *lex retro non agit*. Jak przecież TK wskazał, swoboda ustawodawcy w zakresie kształtowania treści ustaw podatkowych ograniczona jest obowiązkiem przestrzegania reguł dotyczących wymogów drogi ustawodawczej, procedury uchwalania ustaw podatkowych oraz wymogu szczególnej dbałości legislacyjnej podczas stanowienia przepisów prawnych, aby umożliwiały one konstruowanie precyzyjnych norm podatkowych. Swoboda ta jest ograniczona również nakazem respektowania zasady *vacatio legis*, zakazem nadawania mocy wstecznej oraz dokonywania zmian w ciągu roku podatkowego (wyrok TK z 22.07.2020 r., K 4/19, OTK-A 2020, nr 33).

Propozycja treści art.7 ust.1a:

„Zwolnieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 1c, nie podlegają grunty, budynki i budowle wchodzące w skład obiektu infrastruktury usługowej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, w części,

member of

BUSINESS@OECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

w której nie stanowią infrastruktury kolejowej, o której mowa w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984).”

10. Infrastruktura telekomunikacyjna

Postulat doprecyzowania elementów infrastruktury telekomunikacyjnej poz. 12 załącznika nr 4 do UPOL.

Dla uniknięcia sporów w opodatkowaniu elementów infrastruktury telekomunikacyjnej przy zachowaniu dotychczasowego status quo fiskalnego oraz ze względu na zasady techniki legislacyjnej wskazane jest aby przymiot „wolnostojący” został w poz. 12 załącznika nr 4 do ustawy uwzględniony analogicznie jak w poz. 25, tj. na początku punktu, poprzedzając enumeratywne wyliczenie budowli podlegających opodatkowaniu.

W szczególności dostrzegamy taką potrzebę w zakresie wymienionych w załączniku „konstrukcji wsporczych”. Zaproponowane obecne brzmienie poz. 12 oraz poz. 20 załącznika nr 4 do ustawy zakłada opodatkowanie każdej konstrukcji wsporczej, niezależnie od jej charakteru, to natomiast stanowi naruszenie stanu dotychczasowego i znaczne rozszerzenie zakresu opodatkowania. Powyższe pozwoli zachować jednolitą strukturę logiczną załącznika a także wyeliminować wątpliwości dotyczące zakresu opodatkowania w stosunku do konstrukcji wsporczych wykorzystywanych w sieciach telekomunikacyjnych. W naszej ocenie jest to kluczowe dla zachowania obecnie istniejącego zakresu opodatkowania oraz rozwiania potencjalnie spornych kwestii dotyczących kwalifikacji poszczególnych elementów sieci.

Propozycja zapisu poz. 12 załącznika nr 4:

„wolnostojące: podbudowa słupowa dla linii kablowej, fundament, maszt antenowy, wieża i związana z masztem lub wieżą konstrukcja wsporcza, szafa telekomunikacyjna, słupek telekomunikacyjny – wchodzące w skład sieci telekomunikacyjnej” i usunięcie „konstrukcja wsporcza inna niż wymieniona w załączniku” w poz. 20.

11. Zadaszenia, które stanowią element budynku.

Postulat doprecyzowania poz. 24 z załącznika nr 4 do UPOL.

W załączniku 4 poz. 24 jako budowla wymienione jest zadaszenie. Najczęściej zadaszenia są elementem budynku. Nie posiadają oddzielnej wyceny, zatem przepis powinien wziąć pod uwagę również tego rodzaju przypadki. Postulujemy o zmianę treści załącznika 4 w poz. 24.

Propozycja następujący zapis poz. 24 z załącznika nr 4:

„parking znajdujący się poza budynkiem, plac postojowy, plac składowy, plac pod śmietnik, podjazd, zadaszenie za wyjątkiem zadaszenia będącego elementem budynku.”

12. Termin złożenia deklaracji

Postulat wydłużenia terminu

Z uwagi na krótkie *vacatio legis* postulujemy o wydłużenie terminów na złożenie deklaracji na podatek od nieruchomości przewidzianych w art. 6 ust. 1 z 31 marca 2025 r. do 30 czerwca 2025 r. z zachowaniem odpowiednich płatności za ten okres przewidzianych w art. 6 ust.2 pkt 2 ustawy zmieniającej ustawę o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej. Ponadto, wprowadzenie dodatkowego obowiązku poinformowania organu podatkowego, że podatnik złoży deklarację później, wydaje się zbędne. Skorzystanie przez podatnika z tego uprawnienia wymaga zapłaty zaliczek na zasadach opisanych w innych przepisach tego artykułu. Skutkiem tego, organ podatkowy będzie miał wiedzę lub mógł łatwo ustalić, którzy podatnicy złożą deklarację później.

Propozycja zapisu w art. 6 ust. 1:

„W 2025 r. podatnicy, o których mowa w art. 6 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 2, mogą składać deklaracje na podatek od nieruchomości na rok 2025 w terminie do dnia 30 czerwca 2025 r., jeżeli spełnią warunki określone w ust. 2.”

W konsekwencji zmianie powinny ulec również poniższe zapisy:

Art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. c):

„oświadczenie o skorzystaniu z uprawnienia do złożenia deklaracji na podatek od nieruchomości na rok 2025 w terminie do dnia 30 czerwca 2025 r.;

Art. 6 ust.2 pkt 2 poprzez dodanie punktów d), e) i f).

bez wezwania organu podatkowego, wpłacić na rachunek właściwej gminy miesięczne raty podatku od nieruchomości:

- a) za styczeń – w terminie do dnia 31 stycznia 2025 r.,
- b) za luty – w terminie do dnia 15 lutego 2025 r.,
- c) za marzec – w terminie do dnia 15 marca 2025 r.
- d) za kwiecień- w terminie do dnia 15 kwietnia 2025 r.
- e) za maj – w terminie do 15 maja 2025 r.

f) za czerwiec- w terminie do 15 czerwca 2025 r.

– w wysokości odpowiadającej średniej miesięcznej kwocie należnego podatku za 2024 r.

Art. 6 ust. 3 pkt 1:

W przypadku gdy uiszczono raty, o których mowa w ust. 2, są: niższe niż raty podatku od nieruchomości wynikające ze złożonej deklaracji na podatek od nieruchomości na rok 2025 za miesiące, za które zostały uiszczone, brakująca kwota podatku pozostała do zapłaty podlega, bez wezwania organu podatkowego, wpłacie na rachunek właściwej gminy w terminie do dnia 30 czerwca 2025 r.; kwota wpłacona w tym terminie nie stanowi zaległości podatkowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

Konfederacja Lewiatan, KL/571/161/ASW/2024

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy